

[Aksel Larsen.]

loven, og hr. Poul Møllers dagsordensforslag går enten på grundloven eller på ligningsloven, så kan man vælge derimellem.

Jeg vil dog ikke henholde mig til denne formelle begrundelse, men sige, at man kan simpelt hen ikke i det danske folketing på et tidspunkt, da der føres forhandlinger om en skattereform, og da disse forhandlinger pågår i de af folketinget nedsatte udvalg så vel som i offentligheden og også nu og da her i tinget, man kan ikke i folketinget stemme om et dagsordensforslag, der siger, at skattereformarbejdet skal afsluttes med det og det resultat og ikke må afsluttes med andet resultat. Jeg kan tilføje, at som hr. Poul Møllers dagsordensforslag er formuleret, går det oven i købet på, at så længe Danmark overhovedet eksisterer, så længe der lever mennesker i dette land og det er et selvstændigt land, skal skattefradragetsreglen bevares. Det kan man fornuftigvis ikke vedtage. Et sådant dagsordensforslag bør ikke til afstemning. Derfor er jeg tilhænger af, at man forhindrer det i at komme til afstemning, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for det af hr. Peter Nielsen og hr. Baunsgaard stillede dagsordensforslag.

Jeg må samtidig sige, at nu har man i hvert fald fra hr. Poul Møllers side meget kategorisk forlangt, at regeringen skulle give ganske bestemte løfter om, hvad den ville bringe ind i forhandlingerne, og hvad den ikke ville bringe ind i forhandlingerne. Man har forsøgt at afeske regeringen en eller anden art frivillig håndfæstning under pres, og det har statsministeren afvist at skrive under på. Men så har vi jo dels hr. Poul Møllers dagsordensforslag og dels de udtalelser, der nu er fremsat af hr. Foged, der siger, at venstres forudsætninger for samarbejde mellem de fire gamle partier om en skattereform er udtrykt ved hr. Poul Møllers dagsordensforslag, men at man samtidig har den forudsætning, at kildeskat ikke må indgå i skattereformdrøftelserne. Det er altså med andre ord i dette

tilfælde venstre, der stiller kategoriske betingelser: vi vil kun forhandle på betingelse af, at de og de problemer overhovedet ikke drøftes.

Ja men man må da kunne indse, at et sådant standpunkt er aldeles uholdbart. Her drejer det sig ikke blot om, at også kildeskatteforslaget er fremsat og behandlet i et udvalg, men her drejer det sig om, at når man overvejer, hvorledes skattesystemet i dette land skal tilrettelægges, så kommer man naturligvis også til at drøfte spørgsmålet om opkrævning af skat ved kilden. Det er muligt, at det er så kompliceret, at det ikke kan gøres færdigt så hurtigt som arbejdet med visse andre problemer, men på den anden side kan man ikke på forhånd afskære sig fra at drøfte det. Jeg tror, at dette spørgsmål er så ringe afklaret i den offentlige debat og i debatten her i tinget, at der er mulighed for, at mange, der nu har ønsket at låse sig fast på et bestemt negativt standpunkt, kan skifte opfattelse, når de får taget stilling til materialet og eventuelt til andre udformninger af kildeskatteforslaget end den, der foreligger.

Det samme gælder naturligvis andre problemer i forbindelse med skattesystemet og skattereformen. Man afviser kategorisk tanken om ophævelse af skattefradragetsreglen, uden at man har fået nogen saglig undersøgelse af, hvad den i grunden betyder, og hvorvidt der kunne være fordele forbundet med dens afskaffelse. Vi er, som det allerede er sagt, nået til enighed om, at i hvert fald skal der opstilles skatteskalaer, skattetabeller og beregninger for, hvorledes det ville gå med og uden skattefradragetsregel. Ja men når man indgår på det, må man være parat til også at diskutere resultaterne af de tal, finansministeren til sin tid kommer og forelægger, og man skal da ikke på forhånd erklære, at man, ligegyldigt hvordan de tal er, alligevel vil holde fast ved noget, som tallene måske viser er aldeles tåbeligt.

Endelig var der spørgsmålet om de fire gamle partier, som hr. Peter Nielsen bragte